

8. szám.
Február 20-kán 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetést ár: Egész évre jan—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr. —
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál.
Kiadó-hivatai: Pest, barátok tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Ne agitalyunk mink azzal, hogy „gyün a muszka!“ ha baloldal kerül folyül; mert ere nekunk aszondanak, hogy pedig ha kerül folyül job oldal, akor „gyün a musz!“ s minekutana „muszka“ csak diminutivum a melet, hogy „musz:“ vilagozs, hogy huzunk rövidebet.

Azal se ne agitalyuk, hogy baloldal porosz talirokat kapta, azokal hajjalja valasztó nipt; mer mikor eztet egy helyen elmontam sokasagnak, azt felelte raja: „hun van hát?”

Csak maragyunk mink azzal az egyetlen

kapacitaczióval; hogy ha baloldal gyöz, gyün katonaeexecutio. Ezt mar tudnak minden emberek, hogy volt izs, van izs. lesz izs, nincs izs. Ez nem izs jó, míg izs rossz.

Etül mondhatom, hogy filünk, filtek, filnek. Ez valóság!

Mer ha valakinek odapingalnak falara „zwölf Man einquartirt“ vörös gritával: az nem „falrafestet ördög.“

Had csak maragyunk e melet.

Töbet nem irhatom, mert anyira faj nekem a minisztereimnek feje, hogy asz se tudom, melyiket vakarjam?

Tallérossy Zebulon.

Kandidáljuk!

Szerénytelenül indítványozza *Mephisto*.

Kinevezték Böze Jánust
Fináncztörvényszéknek,
Kerka Pólit, a professort,
Magyar honvédségnek...

Kormány helyes tapintata
Ugy meghatott engem:
Hogy most én is kandidálok
Döcözög versekben.

Kandidálom először is
Józsefet a Székács,
Jól ért hozzá, meg kell adni,
Legyen ő szentszék-ács.
Lonka Tóni az se lógjon
Szertesztét hiába
Hadd legyen ő, istenneki,
Kálvinyista pápa.

Harminczféle hivatalnok
S követ lesz Tóth Lőrincz,
Mert hiányos az a bíró,
A hol jelen ő nincs.
Temesvári papéncz-kaszszir
Legyen Menyhért Lónya,
S egy személyben controllór is
Jaj be jeles volna.

Uj országház építője
Hadd legyen Ürményi,
Vállalatok szörnyű módra
Sikerülnek néki.
Fő-korteknek kandidálom
Bazilika Jánost
Ugy is hordó tetejéről
Nagyon kiabál most.

Mi a kómiкус?

Mikor a jobboldal tüzzel, vízzel, borral, pénzzel, miniszterrel, pappal és főbíróval korteskedik, és mégis megbukik: ez nem annyira komikus, mint inkább tragikus.

Mikor egy okos ember a legegyszerűbb dologra azt mondja: „hogy lehetne azt elérni: azt nem tudom,“ — még ez sem oly komikus, mint inkább subaalatt korteskedikus.

Mikor a subventionált lapok azzal dicsekednek, hogy nekik több a pénzük, mint a nem subventionáltaknak: még ez sem komikus, hanem inkább szemtelen-élégius.

Mikor egy képviselőjelöltre azt fogják, hogy elmegy máshova jelöltnek, mert itt a nagy többség az ő zászlója alá csoportosult: ez nem komikus, hanem ostobafogásikus.

Hanem mikor a Pesti Napló más lapoknak a majmairól beszél: az aztán igazán kómiкус. —

A külügyek vezetését
Bizzuk Faragóra,
Tőle tudtuk meg, hogy ott künn,
Hányat üt az óra.
Miniszteri speecher legyen
Kemény Napló Zsigmond,
Ő legalább jó előre
Meggondolja mit mond.

Gyulai Pál gazdatisztnek
Megy Hevesbe innét,
Ő megmondja, hogy természetnek
Turkesztáni dinnyét.
Pálffy Bertit simpliciter
Kereszteljük Mórnak,
Berti és Mór édesketten
Rég egy uton járnak.

Gans-Ludassy-t és Budára
Kopitoljum-örnek,
Hadd gágogjon, ha bal lapok
Kormány ellen törnek.
Pesti Napló Pál Királyát
Tegyük nagy embernek.
Wenkheim Béla marad, a mi:
Belügyminiszternek.

Jelenet a kolosvári kaszinóban.

Elnök. Az x-i kerület jelöltjeire nézve meghasonlás van köztünk. Kérem a kérdést szavazással dönteni el. A kik Y. grófot akarják álljanak fel, a kik Z. bárót akarják, maradjanak ülve.

Y. gróf. Nem ér semmit! Én ellenfeletem felhivom, hogy a kérdést üssük el egy ferbliblatton.

Mind. Bravo! jó lesz! Genialis gyerek ez az Y.

A kiosztás megtörténik. Mind a két jelölt drukkol. A gusztálás egész passióval megy. A kártya jól fest mindenfelé.

Y. gróf. Két disznó!

Z. báró. Nix nutz! Hároin filko!

Elnök. A kártya döntött. Tehát minden jó hazafi kötelességének ismerje Z. báró barátunkat támogatni az x-i kerületben.

Vita mortuorum in memoria vivorum posita est.

(Vége.)

Hasztalan igyekeznél a tűzhányó-hegy tölesérét gyapjutelei zsákokkal betömni; ugy kilőkné az ezeket, mint gyermek kezében a bodzafa-puska csepüdugacsát. A természet örök törvénye szerint épen így történt ez Szél Gáspárral is. Verselt ő a toronyban; verselt névnapokon és disznótorokban, verselt a paplak n, hol néha aprólékos hivatalos kötelességeket, például: favágást, kukoricza-morzsolást asztalterítést s több efféléket kellett prozailag végrehajtani.

Egykor főnökének a lelkésznek, kinek szép tizenhat éves leánya volt, — vendége érkezett. Ki volt a vendég?

Mindszenti ur, ifju papjelölt, végzett akadémikus, Heidelbergát, Thübingát, Berlint, Genevát, Wormáciát, beutazott egyén. Szép egy ifju, — de egy kisé hirtelen-barna.

Nagy volt a sürgés-forgás a paplakon. Kedves a vendég, hol a háznál eladó-leány van. Az aggastyán lelkész semmit sem kimélt, a mi csak jó és drága. Gazdag ebédet főzetett. — Volt derelye, kunkorgó, turóslépeny, töltött-káposzta, kolbász, liba-, kácsa-, kappan-,

pulyka-pecsenye. Mindezekre töltelekül tokaji fehér, és egri vörös bor.

A ki eszik, iszik is az. Jó kedvének rózsái között jutván a házigazda az ebéd vége felé, így kiáltott ki az előszobában működő Szél Gáspár harangozóra: Gáspár, jöjj be körünkbe! hiszen te is dörgölted a kollégiom falát; írtsd ki ezt a pohár-bort, s rögtönözz egy verset ifju tiszteletes vendégemre!

Gáspár, szemét száját kitörölvén: ekként rögtönze:

Boldog vagy Mindszenti fekete mentében,
Kinek hosszú páleza villog a kezében!
Ne menj el, marasztunk, majd megházásitunk;
Czigány vagy, magyar lányt majd melléd társítunk!

Ugy is lön.

Szél Gáspárról az adomák ma is a nép száján keringenek, pedig már sirhalmát félszázados hantok földik.

Purgányi.

Forradalmi dal.

Kemény Zsigó azt üzenté:
Nagyon fogy a regimentje
Ha még egyszer azt izeni,
Fél jobbnak balra kell menni.
Éhen a magyar.

Gyere pajtás választásra!
Bizzuk a lelkünket másra,
A ki fizet és jó bort ad,
Annak adjuk el a hazát.
Éhen a magyar.

A baloldalt leszavaztuk,
Hivatalinkat megkaptuk,
Huzzuk a pénzt s delegálunk,
Ha elűznek: odább állunk.
Éhen a magyar.

A meddig tensurak leszünk:
Nem ürül meg a mi zsebünk.
Bár egy kissé sok az adó:
Hadd fizesse a szavazó.
Éhen a magyar.

Közös légyen a finánczunk,
Az adósságból nem látszunk.
Közös légyen a hadsereg,
Frakot viselj magyar gyerek!
Éhen a magyar.

Ha a balpárt győzne rajtunk:
A muszkának térdet hajtunk.
Ismét behozzuk a muszkát,
Ismét megmentjük a hazát.
Éhen a magyar.

Ne hányjunk borsót a falra,
Válassz pajtás jobboldalra!
Kemény Zsigó azt üzenté:
Nagyon fogy a regimentje.
Éhen a magyar.

Ha még egyszer azt izeni:
Fél jobbnak balra kell menni,
Azután majd kesereghetsz,
Te jóllaktál, s többé nem lesz
Éhen a magyar.

Az ország kortese.

Az orvosi tanács.

„Ez az öreg ember olyan rettentő módon köhög; ez a fiatal leány pedig annyit fantaziroz, hogy a kórház többi betegei egész éjjel nem tudnak tőlük aludni.”

„Laudanumot nekik! Opiumot nekik! Morphiumot fecskendeni a bőrük alá!”

Jobboldali dithyramb.

Most igyunk és most itassunk,
Választók hasára hassunk
Csak ez hasznos, ez a jó!
Boldog így lesz csak országunk
Így virul fel szabadságunk,
És a — delegátio.

Fővel, észszel semmi dolgunk,
Jó legyen csak gyomrunk, torkunk,
Potya borból inni jó,

Fel barátim lakomára!
Ez hoz üdvet a hazára
És a — delegátio.

Félre bal, hisz nincsen pénzed,
Ne állj tánczba, jobb, csak nézzed,
Nem használ itt dictio.
Szólj igazat, bölcszet, szépet,
Nem ez nyeri meg a népet,
Csak bor s delegatió.

Az orvosi tanács.

„No, elaludtak már. Meg ugyan nem gyógyítottuk őket, de legalább a többi betegek alhatnak miattuk reggelig.“

„Akkorra jó lesz készen tartanunk a golyó klistért.“

Negyvennyolc csak álomképlet,
Hatvanegyet meg képtelen lett,

Akkor volt ez, persze, jó,
Balgák dolga: bizni, hinni
Jobb most ennél: nagyot inni.
Meg a — delegáció.

Dözsöl és kell a magyarnak.

A mit azok ott akarnak

A balon, csak fictió,
Szomorú bőjt; zsiros falat
Nálunk van csak, s biztos alap
Ez, s a — delegáció.

Ez is viszony.

Egy ötvenesztedős vén asszony pauaszkodik a csendbiztosnak.

— Bizony ténsuram, nekem a férjemmel nagy viszonyom van.

— Hisz az szabad -- gondolá a csendbiztos, de hangosan ezt kérdé — micsoda viszonya?

— Kérem szívesen, hát olyan, hogy ő kegyelme engem minden nap megszokott verni.

Hol jönnek be a porosz tallérok ?

Pesti Napló rájön, hogy lehetetlen másképp a baloldalnak győzni a képviselő választást, mint hogy épenséggel Bismarck küld nekik porosz tallérokat a korteskedésre; de hol kaphatná meg azokat a porosz tallérokat ?

Talán bizony sárkány alakban eregeti be azokat Bismarck a határon.

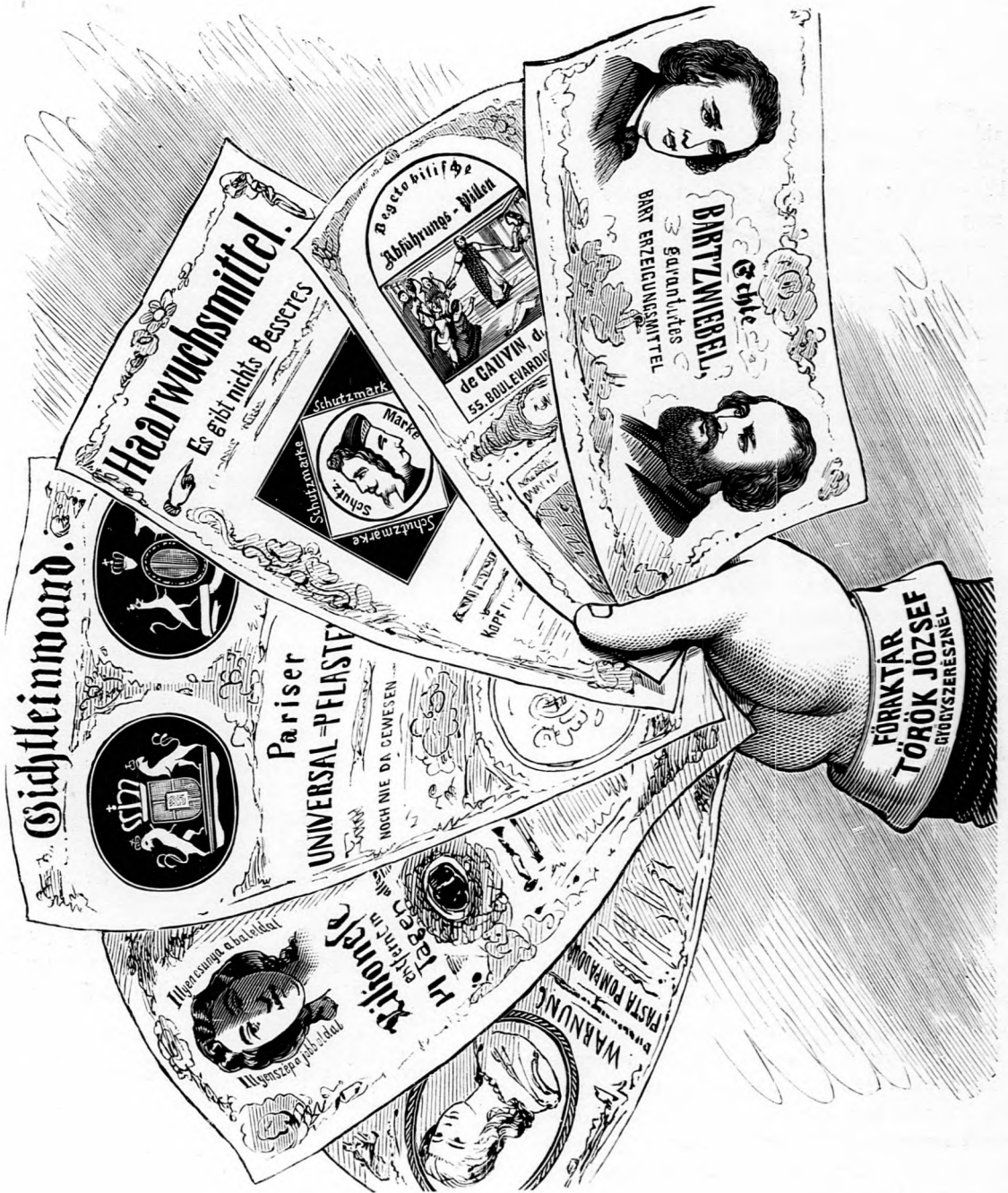
Az is meglehet, hogy ezek a frankfurti Blutwurstok vannak megtöltve efféle porosz tallérokkal.

Vagy talán víz alatti rejtett hajókon csempészi azokat Pest alá. Csak egyet horogra lehetne keríteni!

De leggyanúsabbak ezek a nagyon sűrűen mutató kürtő kalapok; ha ezeket Bismarck mind megtöltötte porosz tallérjegyekkel; azzal nagy concorrenza-t lehetne csinálni!

Pedig hát itt vannak a porosz tallérjegyek ni?

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — A Pesti Naplóban egy magyar admirál, a kinek azonban sem tengere, sem hajója, azt a kérdést veti fel, micsoda arcot vágott volna a mostani ellenzék ahhoz, ha az osztrákok Világos után kínálták volna meg Magyarországot a mostani közösügyes alkotmány-nyal? — Az ám, csak hogy Königrätz után kínálták meg.

— — Besze János megint tartott német orációit, még pedig a választóíhoz. (Azután mit mondott benne?) Hát ezt: hogy májne Herren ik gehör á czu dénen Mannen, velke am Hercz a r e k t e n Flekk háben.

— — (Jaj öreg, hát azt hallota-e kend, hogy Erdélyországban a mágnások versenyfutást rendeznek hátrafelé?) Hadd el, asszony, régi dolog már az!

— — A hesseni választó fejedelemnek, a kit a burkusok kikergettek országából, karácsonyi ajándékkal trónust küldtek a hivi. (Hát nem küldtek mellé országot?)

— — Geduly superitendus urnál valami ötszáz asszonyosság tette tiszteletét, azzal a kérelemmel, hogy ne menjen ő arra a mihaszna országgyűlésre lutherános szentszéket faragni, maradjon inkább szépen otthon. (Ugy-e most jó volna, ha a szavazási jogot kiterjesztették volna kendtek az asszonyokra is? Akkor ezek az asszonyosságok legalább nyomatékot adhatnának a kivánságuknak.)

— — Kemény Zsigmond protestál, hogy az a hannoveránus, a ki Bismarckot megakarta löni, nem *deák*.

Adomák.

1849-ik év kezdetén, mikor Damjanich alatt a magyar sereg Bánátot oda hagyá — a zs...i német bíró egész komolysággal, lak- és hivatalársai előtt a következő beszédet tartotta: Én sem így sem amügy nem mondom, nehogy így vagy amügy maholnap azt mondassak, hogy én így vagy amügy szólottam. Hanem, ha jönnek a szerviánok, akkor megadjuk magunkat, de ha nem jönnek, akkor védelmezzük magunkat és községünket az utolsó emberig.

(Ich san net so, und net aso, tasz ti Leut nit heut oder morja so oder so san, — ich het so oder so gsat. Kume ti Servianer, so überkebemer uns, kume se net — so verteitiga mer uns pis aufn letschta Man.)

Egy község nemzetőreit kirendelték 1848-ban NK . . . felé, egy benyomult zászlóalj ellenség megverésére. Midőn már az ellenség által megszállott városhoz közeledtek, akkor a csapat parancsnok megállítá őket és a következő szavakat intézte vitézeihez:

— Mi nemzetőri tiszték itt elől hosszabb tanácskozás után azon véleményben állapodtunk meg, hogy ha az ellenség nagyon számos, úgy mi mitsem árthatunk neki — ha pedig gyenge, úgy azok a kik már elébb oda érkeztek, nélkülünk is legyőzik őket.

Cs. doctor halottkém volt D . . . városában.

Beállit egyszer hozzá a funerator, s jelenti, hogy egy megvizsgálendő halott vár az orvos urra.

— Hogy hívják? kérdi az orvos (értvén a halottat)

— Mező János, felelt a funerator, magára értvén, s mondván a saját becsületes nevét.

— Hány éves? kérdi tovább az orvos, (mindig a halottat gondolván.)

— Hatvanöt felelé a jámbor funerator ismét a saját életének napjairól emlékeztvén meg.

Egy szempillantás alatt készen volt a halotti bizonyítván:

„Mező János 65 éves reformatus, meghalt idült légsőhurattal összekött tüdő gümösödésben.

Ki is általam megvizsgáltatván, természetesen megholtnak lenni találtatott.“

Hiában magyarázta aztán Mező János, hogy ő él; a doctor nem tágitott, s azzal vigasztalta, hogy majd ha ő meghal, akkor meg a mostani halotról állítja ki a bizonyítványt.

A nv . . . i patikában történt az az eset, hogy a kis lányt kit ide küldtek valamiért, elfeledvén a valaminek nevét, s azt mondta a gyógyszerésznek:

— Egy garasért adjon az ur gyógyszerért.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.